

РЕШЕНИЕ

№ 1837

гр. София, 15.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 18.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8179** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. И. С., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.Л., против Решение № 4099/14.07.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което на оспорвания е отказано предоставяне на хуманитарен статут.
С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, немотивирано, постановено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Жалбоподателят се оплаква, че административният орган не е обсъдил посочените от него факти и причините, поради които изпитва страх да се завърне в С.. Навежда доводи за повърхностно провеждане на административната процедура. Позовава се на принципа за най-добрия интерес на детето. Счита, че бежанската му история сочи, че същият попада в хипотезата на чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. В с.з. жалбоподателят не се явява, а процесуалният му представител адв.Л., назначена по реда на Закона за правната помощ, поддържа жалбата, моли за отмяна на обжалваното решение. Представя писмени бележки с подробни съображения.
Ответникът – Председателят на ДАБ, в с.з. чрез юк.К. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С молба за международна закрила вх.№ ОК-13-732/29.04.2024 г. до Председателя на ДАБ,

подадена от М. И. С., гражданин на С., [дата на раждане] , арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, същият е поискал от властите в Република България закрила.

С Решение № 584/13.05.2024 г. (л.8) Председателят на НБПП е назначил адвокат Т. Л. за процесуален представител на молителя в производствата пред ДАБ и пред съда до приключване на производствата с влязло в сила решение.

В хода на административното производство е изискан и получен социален доклад изх.№ СЛ/Д-С-КС/2388-001/14.06.2024 г. от Агенцията за социално подпомагане, относно непълнолетния М. И. С. (л.60).

По подадената молба е постановено Решение № 7232/27.06.2024 г. на Председателя на ДАБ, с което на М. И. С. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е обжалвано пред АССГ в цялост, като е образувано адм.дело № 7078/2024 г. С Решение № 20288 от 17.10.2024 г. Съдът е отхвърлил жалбата изцяло.

Съдебният акт е обжалван пред ВАС, като е образувано адм.дело № 11217/2024 г. С Решение № 4156 от 07.04.2025 г. ВАС е отменил първоинстанционното решение в частта, в която е отхвърлена жалбата относно отказаното предоставяне на хуманитарен статут, отменил е решението на ДАБ в тази част и е върнал преписката на Председателя на ДАБ за ново произнасяне по поискания хуманитарен статут. ВАС е оставил в сила първоинстанционното решение в частта, в която е отхвърлена жалбата относно отказаното предоставяне на статут на бежанец.

В изпълнение на указанията на ВАС, към административната преписка е приложен социалният доклад, изготвен от АСП на 14.06.2025 г. Ново становище от тях не е издадено, тъй като видно от докладна записка ОК-484/11.06.2024 г. на РПЦ-С., М. С. И. самоволно е напуснал РПЦ-С. и оттогава е в неизвестност. Последното е потвърдено и от социален работник, видно от приложена по преписката електронна кореспонденция.

Председателят на ДАБ е установил, че с протокол рег.№ 15537/27.05.2024 г. (л.70) е удостоверено провеждане на интервю с М. С. в присъствието на адв.Л., от интервюиращ орган на ДАБ. Сирийският гражданин е заявил, че през 2015 г. е заминал със семейството си нелегално за Турция, където са останали до 2022 г. За кратко са решили да се върнат в родината си, но не са могли да се върнат в Турция, тъй като сирийско-турската граница е била затворена. Посочил е, че при първото си пребиваване в Турция той и семейството му са имали разрешение за пребиваване - кимлик, посещавал е училище и не е имал проблеми. При последното си пристигане в Турция е разбрал, че вече не дават документи и ако го хванат, ще го депортират в С.. По време на интервюто е заявил, че цялото му семейство е останало в С., тъй като нямат финансова възможност да напуснат, а и след седем години живот в Турция вече нямат желание да напускат дома си. Твърдял е, че много трудно се живее в С. и родителите не му дават да излиза от къщи, а родното му село се контролира от редовна армия на правителството. Обяснил е, че не желае да се връща в страната си на произход, защото има опасност да загине. Протоколът е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ, провел интервюто, участвали в него преводач, адвокатът на молителя и от самия чужденец, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език – арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

При новото произнасяне по молбата на М. И. С. относно поискания хуманитарен статут е постановено Решение № 4099/14.07.2025 г. на Председателя на ДАБ, с което на чужденеца е отказано предоставяне на такъв статут.

За да постанови този резултат, Председателят на ДАБ е приел, че спрямо молителя е не е налице

материалноправното основание по чл.9, ал.1 ЗУБ. Посочил е, че сирийският гражданин не е заявил обстоятелства, от които може да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и 2 ЗУБ. Административният орган е посочил, че спрямо молителя не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Обсъдена е подробно представената официална справка за страна по произход на молителя. Административният орган е направил заключение, че посочените лични мотиви на молителя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е приел, че по отношение чл.9, ал.8 ЗУБ, където се произнася в условията на оперативна самостоятелност, посочените от чужденеца лични мотиви за желанието му да получи статут не се оценяват като хуманитарни с оглед предоставянето на хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство се приеха следните писмени доказателства: от жалбоподателя – приложените с жалбата и в с.з. от 18.12.2025 г. информационни източници от интернет относно обстановката в С.; от АСП – писмо относно невъзможността да се представи социален доклад, тъй като чуждият гражданин е в неизвестност; от ответника – справки относно актуалното положение в С..

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на процесуалния представител на молителя на 28.07.2025 г., жалбата е подадена на 31.07.2025 г., видно от поставения върху същата рег.№ КП-04-5165, чрез назначения процесуален представител на чуждия гражданин (л.8), поради което същата е процесуално допустима.

Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Председателя на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Производството е приключило без забавяне. То е протекло и при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е лично интервю с молителя в присъствието на преводач. По време на интервюто на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила пред лице, което има правомощия по силата на националното право за провеждането на подобно интервю. Осигурени са всички условия, които дават възможност на кандидата да изложи основанията за своята молба по последователен начин. Интервюто е проведено от интервюиращ орган, който е отчетел личните и общите обстоятелства във връзка с молбата на търсещия закрила, който е бил в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто, избран е преводач, който да е в състояние да гарантира подходящо общуване между кандидата и лицето, което провежда интервюто. Общуването се осъществява на предпочетените от кандидата език, освен ако няма друг език, който той разбира и на който той е в състояние да общува ясно. Когато това е възможно, държавите-членки предоставят преводач от същия пол, ако кандидатът е поискал това, освен ако решаващият орган няма причини да смята, че искането е на основания, които не са свързани със затруднения от страна на кандидата да представи изчерпателно основания за молбата си. От своя страна на проведеното интервю, кандидатът е дал обяснения, свързани с неговата бежанска история,

интервюто е обективизирано в протокол от проведено интервю. Оспорващият е подписал протокола, като текстът е бил преведен на разбираем за него език, отново с помощта на преводач от арабски език.

В хода на административното производство е приложен социален доклад изх.№ СЛ/Д-С-КС/2388-001/14.06.2024 г. от АСП. Ново становище от тях не е издадено, тъй като М. С. И. самоволно е напуснал РПЦ-С. и оттогава е в неизвестност.

Относно хуманитарния статут:

Съдът счита, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

При преценката за наличието на основание за предоставяне на хуманитарен статут, изразяващо се в тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 /М. Е. and Noor E. vs Straatssecretaris van Justitie /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл.15 б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07 г., въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори, свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

За да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се е позовал както на твърденията в

интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справките за С. на дирекция "Международна дейност" в ДАБ. На основание чл.21, т.8 от Устройствения правилник на ДАБ тази дирекция събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

От тази информация не може да се направи извод, че общественно-политическата и икономическа ситуация в страната по произход на молителя се развива негативно. Анализът на данните в посочените документи формира заключение, че въпреки краткосрочната ескалация на военните действия, след падането на режима на бившия президент Б. А. ситуацията в С. се нормализира. В представената справка дирекция "Международна дейност" към ДАБ е цитиран бюлетин на ВКБООН, според който към 25.09.2025 г., считано от 08.12.2024 г., около 1 027 887 сирийски граждани са преминали обратно в С. от съседни страни, а към датата 26.09.2025 г. 1 863 863 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. Справката установява също продължаващо от страна на ВКБООН усилие за улесняване на безопасното и достойно завръщане на сирийските бежанци в техните родни райони, като се осигуряват транспорт, друга логистична подкрепа, а и парична помощ.

Съвкупната преценка на посочените данни дава основание да се приеме, че в Сирийската арабска република не се установяват прояви на безогледно насилие и реална опасност от тежки посегателства върху правата и сигурността на цивилни лица, а икономическата ситуация, както и сигурността в страната се подобряват, поради което връщането на кандидата за международна закрила в страната по произход, не е свързано с неблагоприятни последици. В подкрепа на този извод са и данните, че преходната администрация в С. премахва задължителната наборна военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници, освен в ситуации на национално извънредно положение.

Не са изпълнени и предпоставките за прилагане на основанието по чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕС, транспонирано в текста на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, така както са тълкувани от СЕС в Решение по дело С-465/2007 г. От проведеното интервю с лицето, търсещо закрила, и от останалите писмени доказателства се установява, че то напуска страната по произход доброволно и след престой в Турция пристига нелегално в България с основна мотивация да се установи тук в търсене по-на добър живот и бъдеще. Семейството му остава в С.. Следователно бежанската история на молителя не разкрива факти, които да сочат, че лицето е принудено да напусне страната по произход поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отношение, смъртно наказание или екзекуция или други тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, нито за възможен риск от такива посегателства при завръщането в С.. Опасенията на лицето, че може да го вземат войник при завръщането му в С., не обосновават предоставяне на хуманитарен статут по реда на ЗУБ и освен това се опровергават от цитираната по-горе информация в справките на дирекция "Международна дейност". Тези справки са официални писмени документи в производството по ЗУБ и се ползват с доказателствена сила, която в случая не се опровергава от останалите доказателства.

Наред с това е установено по делото, че семейството на молителя е получило временна закрила в Турция в резултат на войната в С.. Детето е учило в Турция. Въпреки това, семейството доброволно се е завърнало в С., след което детето, заедно с негови роднини и със съгласието на родителите е тръгнало с вуйчо си за Европа. Чужденецът е пребивавал необезпокоявано със семейството си в Турция в продължение на 7 години. Няма данни те да са били принуждавани да напускат Турция, респективно да се завръщат в С.. От всичко изложено може да се направи обоснован извод, че в процесния случай не се касае за лице, нуждаещо се от международна закрила, а за дете, чийто близки искат да му осигурят по-добри условия за живот и реализация. Търсенето на по-благоприятни условия за живот обаче не е основание за получаване

на международна закрила.

Съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е достатъчна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Преди прилагането на посочената хипотеза се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че спрямо жалбоподателя не се установява наличие на реална, действителна опасност от тежки заплахи по смисъла на визираната разпоредба. Този извод не е в противоречие с тълкуването на чл.37 от Директива 2013/32, постановено с решение на СЕС по дело С-406/22, на която първоинстанционният съд се позовава, тъй като по отношение на конкретния кандидат за международна закрила не се установяват материално-правните предпоставки, обуславящи предоставяне на хуманитарен статут, предвидени в националното законодателство.

След като жалбоподателят е напуснал С., в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. На 21 декември 2024 г. Сирийският вестник Al W. съобщава, че най-малко 34 000 бивши членове на режима на А. са подали заявления за уреждане на статута си в централите в осем провинции, като най-малко 20 000 от тези кандидати произхождат от "крепостите" на бившия режим в провинциите Л. и Т..

На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари 2025 г. се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. На 6 януари 2025 г. Световната здравна организация (СЗО) осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С. - средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности. След идването си на власт новото ръководство на С. се ангажира да защитава правата на малцинствата.

ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да задоволят потребностите на завърналите се сирийци.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. Въпреки това милиони други остават разселени и е необходима спешна подкрепа, за да се осигури устойчивост на завръщането.

Между 17-23 септември 2025 г. ВКБООН продължава да улеснява безопасното и достойно завръщане на сирийските бежанци в техните родни райони, осигурявайки транспорт и друга логистична подкрепа на граничните контролно-пропускателни пунктове "Ал Салама" и "Д.". През посочения период 948 души се възползват от тази помощ, а от началото на годината общо 19 307 завърнали се лица са получили подкрепа на ключовия граничен пункт с Турция и Л.. Като част от друга дейност, ВКБООН предоставя парична помощ на 2978 домакинства, от която се възползват общо 10 785 души.

На 24 септември турският президент Р. Е. провежда среща с временния сирийски президент А. ал Ш. в Ню Й. за обсъждане на двустранни и регионални въпроси. В хода на срещата г-н Е. повтаря призива на Турция за отмяна на всички санкции срещу С. и потвърждава подкрепата си за суверенитета и териториалната цялост на страната. Междувременно подкрепата на ВКБООН за властите и бежанците за доброволното завръщане продължава в рамките на финансирания от ЕС проект FRIT VolRep.

Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 360 000 сирийци в 23 офиса на Провинциалната дирекция „Управление на миграцията“ (Provincial Directorate of Migration Management, PDMM) в 22 турски

провинции и на шест гранични пункта в югоизточната част на страната.

Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа.

Демографският профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора.

Наблюдава се забележимо увеличение на завръщащите се през лятото деца в училищна възраст, свързано с училищната ваканция в Турция и подготовката за учебната година в С..

Преди да напуснат Турция, много от завърналите се лица са или безработни, или трудово заети в неформални сектори като строителство, селско стопанство или търговия. В С. повечето очакват първоначално да разчитат на семейна подкрепа или неформален труд, като някои планират да се занимават със самостоятелна заетост.

Близо една трета от завърналите се семейства съобщават, че поне един техен представител е посещавал училище в Турция, често с официални документи за образованието си.

На 26 септември 2025 г. Висшата комисия за парламентарни избори публикува окончателните списъци с лицата, които ще съставляват избирателните комисии за избирателните райони. Първоначално парламентарните избори в С. са насрочени за провеждане между 15–20 септември 2025 г., но впоследствие са отложени с кратко предизвестие за 5 октомври 2025 г. Говорителят на Върховния комитет заявява, че всички регистрирани членове имат право да се кандидатира за парламент и да участват в изборите. От 27 септември 2025 г. кандидатите ще могат да представят своите предизборни програми, а също така ще се провеждат и предизборни дебати. Членовете на парламента няма да се избират пряко от сирийския народ, а от комисии и избирателни органи, назначени от преходното правителство, което ще отговаря за избора на две трети от парламента, докато останалата третина ще бъде назначена лично от президента А. ал Ш..

Със Закона за чужденците и международната закрила (LFIP) от месец април 2013 г. турската държава е приела всеобхватна и вдъхновена от Европейския съюз специална правна рамка за предоставяне на убежище, в която са утвърдени задълженията на турските власти към всички лица, нуждаещи се от международна закрила, независимо от страната им на произход. Този закон предоставя три вида статут на международна закрила, в съответствие с политиката на Турция за "географски ограничения" на Конвенцията за бежанците от 1951 г., един от които за бежанци от "неевропейска страна на произход" и един за лица, които не отговарят на критериите за допустимост на статут на бежанец или на условен статут, но биха били подложени на смъртно наказание или изтезания в страната си на произход, ако бъдат върнати, или биха били изложени на "индивидуализиран риск от безогледно насилие" (т.нар. статут на субсидиарна закрила).

От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Разпоредбата на чл.9, ал.2 ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл.9, ал.2 ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея

уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка.

При липса на други противопоставими доказателства, които да оборват фактическите изводи на ответника, Съдът не може да обосновава извод за основателност на молбата за предоставяне на статут на сирийския гражданин по реда на чл.9 ЗУБ.

Не се установява да са налице и основания, визирани в чл.9, ал.6 и ал.8 ЗУБ, за да се приема извод за предоставяне на такъв статут.

При постановяване на решението не е нарушен и принципът "non-refoulement" (забрана за връщане). Посоченият принцип е установен от чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците и е възприет и в действащия в Република България Закон за убежището и бежанците (чл. 4, ал. 3). Установено е че чуждият гражданин не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличието на заплаха за живота или свободата му или опасност от изтезания, жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя в проведеното интервю. Ето защо, след като завръщането на жалбоподателя няма да застраши неговите живот и здраве и няма да го постави в опасност от изтезания или нечовешко отношение, не е нарушен и принципът "non-refoulement".

Съдът намира, че не съществуват сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато в страната или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си там се излага на реална опасност да претърпи тежки посегателства е реален риск за неговия живот и сигурност.

В случая административния орган е извършил индивидуална преценка на бежанската история на лицето, както и на всички обективни и субективни фактори, обосноваващи наличието на основания за предоставяне на хуманитарен статут. Отчетено е, че търсецът закрила чужденец е непълнолетен, поради което попада в категорията на уязвими лица по чл. 30а ЗУБ и е извършен цялостен анализ на всички обстоятелства, относими към преценката за висшия интерес на делото по чл.6а ЗУБ във връзка с § 1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето. Обсъдени са физическите, психическите и емоционалните потребности на детето и неговите желания, отчетени са възрастта, пола, обстоятелствата, изложени в бежанската история на лицето и са взети предвид последиците, които ще настъпят за детето, ако същото се установи извън родината си, в чужда етническа, езикова и културна среда, без семейство и близки. На тази база е направен правилният извод, че в най-добър интерес на детето ще бъде то да се завърне в С., където се намира семейството му и където ще може да се развива в позната езикова, културна, социална и икономическа среда.

Противно на доводите, изложени в жалбата, административният орган обосновава е преценил, че не са налице предпоставките нито за предоставяне на статут на бежанец, нито за предоставяне на хуманитарен статут с оглед на бежанската история и поведението на чужденеца. Неговата бежанска история е обсъдена във връзка с чл.75, ал.2 ЗУБ, и правилни и законосъобразни са изводите на административния орган в тази насока.

С оглед на горното, жалбата се прецени от Съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд-София град,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. С., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв.Л., против Решение № 4099/14.07.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което на оспорвания е отказано предоставяне на хуманитарен статут.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: